

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Kottász Béla Dávid pártfogó ügyvéd (7621 Pécs, Király utca 22.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Szíjártó Attila ügyvéd (7400 Kaposvár, Csokonai utca 2.) által képviselt **I. rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű, az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Módszertani és Jogi Képviselési Főosztálya (1363 Budapest, Pf. 24, ügyintéző: dr. Révész dr. Galántai Jolán) által képviselt **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű, a személyesen eljáró **III.rendű alperes neve** (III.rendű alperes címe) III. rendű, **IV.rendű alperes neve** (IV.rendű alperes címe) IV. rendű, **V. rendű alperes neve** (V. rendű alperes címe) V. rendű és a dr. Balog András ügyvéd (7400 Kaposvár, Ezredév utca 1. II/1.) által képviselt **VI.rendű alperes neve** (VI. rendű alperes címe) VI. rendű alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2008. január 23. napján kelt 11.P.21.487/2006/37. számú ítélete ellen a felperes által 38. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja, a perköltségviselésre vonatkozó részében részben megváltoztatja és mellőzi a felperesnek a II. rendű alperes javára elsőfokú perköltségben való marasztalását.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd államot terhelő díját 6.000 (hatezer) forintban állapítja meg.

Felhívja a Pécsi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy az így megállapított díjat a pártfogó ügyvéd részére számla benyújtása ellenében utalja ki.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes édesanyja 1998. március 10-én hunyt el. A felperes testvére a VI. rendű alperes, az I. rendű alperesnél, mint az elhunyt utolsó belföldi lakóhelye szerinti illetékes önkormányzatnál 1998. április 7-én bejelentette, hogy édesanyjuk után ingatlanvagyon vagy leltározás tárgyát képező egyéb vagyontárgy nem maradt, a hagyatéki eljárás lefolytatását nem kérte.

A felperes édesapja 2002. december 13-án hunyt el. 2003. január 16-án a VI. rendű alperes I. rendű alperesnél bejelentette, hogy édesapjuk után ingatlanvagyon vagy leltározás tárgyát képező egyéb vagyontárgy nem maradt, a hagyatéki eljárás lefolytatását ez esetben sem kérte.

A felperes kérésére az I. rendű alperes több ízben tájékoztatta a felperest arról, hogy a VI. rendű alperes bejelentése alapján sem édesanyja, sem édesapja halálát követően hagyatéki eljárás nem indult. A felperes a hagyatéki eljárás elmaradását sérelmezve 2003. augusztusában a P-i Közjegyzői Kamarához, majd 2003. szeptemberében az I. rendű alperes jegyzőjéhez fordult. Az I. rendű alperes tájékoztatta a felperest arról, hogy a VI. rendű alperes bejelentése alapján a hagyatéki ügyintézők a jogszabályoknak megfelelően jártak el.

2003. szeptember 22-én a felperes keresetet terjesztett elő a K-i Városi Bíróságon a jelen per VI. rendű alperese ellen, hagyatéki igény érvényesítése iránt. A perben a K-i Városi Bíróság a felperes részére személyes költségmentességet engedélyezett és részére pártfogó ügyvédül a III. rendű alperest rendelte ki. A pártfogó ügyvéd útján a városi bíróság hiánypótlásra hívta fel a felperest, a pártfogó ügyvéd a hiánypótlást a felperes együttműködésének hiányában teljesíteni nem tudta, kérte a városi bíróságot, hogy a pártfogó ügyvédi tisztsége alól mentse fel. A K-i Városi Bíróság a III. rendű alperest a pártfogó ügyvédi feladatok ellátása alól felmentette és a felperes kérelmére új pártfogó ügyvédként a IV. rendű alperest rendelte ki. Ismételten felhívta a felperest ezután a hiányok pótlására, majd a hiánypótlási határidő eredménytelen elteltét követően a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította. A végzés ellen előterjesztett fellebbezés folytán eljáró II. rendű alperes, mint másodfokú bíróság a 2.Pf.20.494/2004/1. számú végzésével a K-i Városi Bíróság 4.P.21.724/2003/5. számú végzését helybenhagyta.

Ezután a felperes a keresetlevelet a K-i Városi Bíróságon a jelen per VI. rendű alperese ellen hagyatéki igény érvényesítése iránt ismételten előterjesztette, megismételve személyes költségmentesség engedélyezése és pártfogó ügyvéd kirendelése iránti kérelmét is. A K-i Városi Bíróság a felperes kérelmére dr. L.B. pártfogó ügyvéd felmentése mellett a felperes részére dr. B.M. ügyvédet rendelte ki pártfogó ügyvédül és pártfogó ügyvédje útján felhívta a felperest, hogy 30 napon belül igazolja a hagyatéki leltár felvételét azzal, hogy amennyiben ennek a felhívásnak a megadott határidőn belül nem tesz eleget, a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el fogja utasítani. A felperes a felhívásnak nem tett eleget, ezért a K-i Városi Bíróság a keresetlevelet a 4.P.21.103/2004/4. számú 2004. október 12-én jogerős végzésével idézés kibocsátása nélkül elutasította.

A felperes 2004. július 28-án levélben értesítette az I. rendű alperest, hogy a K-i Városi Bíróságon 4.P.21.103/2004. szám alatt hagyatéki igény érvényesítése iránt pert indított és kérte a hagyatéki leltározás utólagos elrendelését az ingóságokat illetően.

Az I. rendű alperes 2004. szeptember 6-án meghallgatást tartott a néhai S.R. és neje hagyatéki ügyében. A meghallgatás nyomán az I. rendű alperes a hagyatéki leltárt 2004. október 20-án vette fel 23 tétel ingóság tekintetében, 25.000 forint összértékben. Ezt követően az I. rendű alperes dr. H.J. k-i közjegyzőnek küldte meg a hagyatéki leltárt további ügyintézés végett, a közjegyző a hagyatéki leltárban rögzített ingóságokat a felperes, az V. és VI. rendű alperes, mint törvényes örökösök részére egymás között egyenlő arányban 2006. április 12-én kelt hagyatékátadó végzésével adta át.

A felperes módosított keresetében az I. rendű alperest a hagyatéki eljárás lefolytatására kérte kötelezni, a II-III-IV. rendű alpereseket egyetemlegesen 15.000.000 forint kártérítés megfizetésére, míg az V. és VI. rendű alpereseket 15.000.000 forint értékű hagyatéki ingatlan és 6.000.000 forint értékű ingóvagyon kiadására kérte kötelezni.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 10.000, a II. rendű alperesnek 15.000, a VI. rendű alperesnek 10.000 forint elsőfokú perköltséget. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd államot terhelő díját 12.000 forintban állapította meg.

Az I. rendű alperes tekintetében azt állapította meg, hogy a hagyatéki eljárásról szóló 6/1958. (VII.4.) IM rendelet rendelkezéseinek megfelelően járt el, amikor a VI. rendű alperes bejelentései alapján a hagyatéki eljárásokat nem folytatta tovább, miután pedig 2004. június 30-án a felperes az ingók leltározását kérte, a leltározással kapcsolatos eljárást is a jogszabályoknak megfelelően folytatta le.

A II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet azért találta alaptalannak, mert megállapította, hogy a közigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség jogszabályi feltételei adott esetben hiányoznak, figyelemmel arra, hogy a K-i Városi Bíróság, illetőleg a II. rendű alperes eljárása a jogszabályoknak mindenben megfelelő volt.

Ugyancsak alaptalannak találta a III. és IV. rendű alperesek vonatkozásában a keresetlevelet, megállapítva, hogy a III. és IV. rendű alperesek a felperessel szemben jogellenes magatartást nem tanúsítottak.

Végül az V. és VI. rendű alperesekkel szemben a keresetet azért utasította el, mert a felperes bizonyítási kötelezettsége ellenére a perben nem bizonyította, hogy az I. rendű alperes által felvett hagyatéki leltárban rögzített ingóságokon túlmenően a felperes szülei hagyatékában további ingóságok vagy ingatlan lett volna.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatása és az alperesek kereset szerinti marasztalása, valamint az alperesek perköltség

viselésére kötelezése iránt. Sérelmezte fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság nem hallgatta ki az általa tanúként meghallgatni kért dr. Sz.B. ügyvédet, aki néhai S.R. jogi képviselőjét ellátta és aki a hagyatékban maradt teljes vagyonról nyilatkozni tudott volna. Változatlanul állította, hogy a II-III-IV. rendű alperesek részére kárt okoztak azzal, hogy az általa nyolc éve megindított bírósági eljárásban a bíróság többszöri kérelme ellenére sem ítélte meg részére kártérítést, illetőleg azzal, hogy nem derítették ki, hogy a hagyatéki vagyon K-n hol lelhető fel, holott erre kötelezettségük lett volna. Az V-VI. rendű alperesek vonatkozásában állította, hogy a hagyatékhoz tartozó további ingó és ingatlan vagyont ők tüntették el. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság kötelezte a felperest a II. rendű alperessel szemben perköltség viselésére, holott a II. rendű alperesnek perköltségigénye nem volt. Sérelmezte továbbá a pártfogó ügyvéd részére megállapított alacsony munkadíjat és azt is, hogy a pártfogó ügyvéd készkiadása „sem lett érvényesítve”.

Az I. és II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, a III-IV-V-VI. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A fellebbezés túlnyomó részt alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítélezése alapjául.

A helyes tényállás alapján érdemben is helyes jogkövetkeztetés levonásával hozta meg az elsőfokú bíróság döntését a per főtárgya tekintetében, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett indokokkal maradéktalanul egyetértett, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét e körben a Pp. 253.§-ának (2) és Pp.254.§-ának (3) bekezdése alapján helytálló indokaira tekintettel helybenhagyta.

A fellebbezéssel összefüggésben arra utal a másodfokú bíróság, hogy a felperes által megnevezett ügyvéd tanú pontos név és cím bejelentése hiányában nem volt megidézhető és meghallgatható.

Alaposnak találta a másodfokú bíróság ugyanakkor a fellebbezést abban a körben, hogy tévesen marasztalta az elsőfokú bíróság a felperest a vele szemben pernyertes II. rendű alperes részére elsőfokú perköltség viselésében, figyelemmel arra, hogy a II. rendű alperes képviselője az elsőfokú eljárásban perköltség igényt nem terjesztett elő, ezért ebben a körben a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és mellőzte a felperes II. rendű alperes javára perköltségben való marasztalását.

Alaptalan volt a pártfogó ügyvédi díj, illetőleg a pártfogó ügyvéd készkiadása tekintetében előterjesztett fellebbezési támadás is.

A 7/2002. (III.30.) IM rendelet (továbbiakban R.) 1.§-ának (1) bekezdése értelmében a pártfogó ügyvédet a bírósági eljárásban végzett tevékenységéért munkadíj és

költségtérítés illeti meg. A R. 1.§-ának (2) bekezdés szerint költségtérítés címén az ügyvéd készkiadásainak megtérítését indítványozhatja.

A R. 1.§-ának (4) bekezdése szerint az ügyvédi munkadíj kiszámításának alapja az éves költségvetésről szóló törvényben megállapított kirendelt ügyvédi óradíj összege - amely a Magyar Köztársaság 2008. évi költségvetéséről szóló 2007. évi CLXIX. törvény alapján 2008. évben 3.000 forint. A R. 5.§-a (1) bekezdésének b) pontja alapján a pártfogó ügyvéd részére az elsőfokú bírósági eljárásban a bíróság a polgári peres ügyben legalább a kirendelt ügyvédi óradíjnak, de legfeljebb négyszeresének megfelelő összegű államot terelő ügyvédi munkadíjat állapít meg.

A fenti rendelkezések figyelembevételével a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperest képviselő pártfogó ügyvéd részére megállapított pártfogó ügyvédi díj a jogszabálynak megfelelő maximum összeg, illetőleg az elsőfokú eljárás adataiból azt is megállapította, hogy a felperest képviselő pártfogó ügyvéd készkiadásainak megtérítését nem indítványozta, így arról az elsőfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

Az alaptalanul fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet, a felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli. Egyéb megtérítendő költség nem merült fel.

A felperes pártfogó ügyvédjének államot terhelő díját a másodfokú bíróság a másodfokú eljárásban a R. 1.§-ának (4) bekezdése, 5.§-a (1) bekezdésének b) pontja és (2) bekezdése alapján állapította meg.

P é c s, 2008. szeptember 17.

Dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró